

SZIGNÓSZIGN
ŐSZIGNÓSZIG
NŐSZIGNÓSZI
GNŐSZIGNÓS

KÖZSZOLGÁLAT

Lezárja a rendszerváltozást a kormány

szöveg: Pindroch Tamás, fotó: Horváth Ernő

Lezárja a húsz éve zajló „hideg polgárháborút” a kormány és a mögötte álló kétharmados többség – erről beszélt lapunknak Kövér László, az Országgyűlés elnöke. A politikus szerint az eddigi piacgazdaság rendszerkorrekcióját hajtják végre. Arra is kitért, hogy megvan az új helyszíne a Kossuth téri Károlyi Mihály- és József Attila-szobroknak, illetve, hogy a tavaszi ülészen új országgyűlési törvényt fogadhat el a parlament. A hazánkat érintő nemzetközi támadások mögött pénzerdekeket lát a házelnök, aki úgy véli, új hidegháború kezd kialakulni a világpolitikában.

» *Ön szerint mi okozta az eddig példátlanak mondható nyugati sajtó- és politikai támadást Magyarország új Alaptörvénye és sarkalatos törvényei ellen?*

Kövé László: Azokról, akik nagy vehemenciával támadtak minket az Európai Parlamentben és a nyugati sajtóban, hamar kiderült: soha nem látták az általuk vitatott jogszabályokat és az Alaptörvényünket sem. Nem véletlenül érveltünk azzal a vitákban, hogy konkrétan mondják meg, melyik uniós jogszabályt sértettük meg az új törvényeinkkel. Ugyanaz történt, mint tavaly a médiatörvényvel, amikor is kisebb súlyú részletkérdésekkel kapcsolatban merültek fel – ráadásul jogilag is erősen vitatható – kifogásaik. Ezek arra szolgáltak, hogy a támadók arcvesztés nélkül tudjanak végül kompromisszumot kötni velünk. De ez végeredményben a magyar törvényhozás helybenhagyását és elismerését jelenti.

» *De akkor mi ezeknek a támadásoknak a fő oka?*

K. L. Ahogy mondani szokták: az, hogy üldözési mániám van, még nem jelenti, hogy nem üldöznek. Többretegű problémával állunk szemben. Az egyik

problémakör belpolitikai és történelmi eredetű: a magyar baloldal – a szociáldemokraták egyes politikusaiktól, illetve az 1956-os eseményekben a nemzeti függetlenség mellé álló baloldaliaktól eltekintve – mindig nemzetellenes volt. Sajnálatos módon, az elmúlt tíz évben a baloldal újra az 1918–19-es mélységekig jutott el. Amit el és ki lehetett árulni, azt megtették. A gyurcsányizmus bukásával megvolt az esélyük arra, hogy kitörjenek ebből a helyzetből. A legutóbbi európai parlamenti szereplésüket is látva kijelenthetjük, nem éltek ezzel a lehetőséggel. Ugyanazt a módszert választották most is, mint korábban: hatalmuk elvesztése után „internacionalista segítséghez” folyamodtak, és most is találtak arra érveket, miért árulják el saját hazájukat. Nem változott semmi, régebben a proletariátus, most a demokrácia fenyegetettségére hivatkoznak, amikor szankciókért és idegen beavatkozásért kiáltanak.

» *Mit szolt az európai baloldali politikusok nyilatkozataihoz?*

K. L. Az európai baloldal is komoly morális leépülésben van. Véleményem szerint Helmut Schmidt volt szociáldemokrata

kancellár esetében például még elképzelhetetlen lett volna, amit Gerhard Schröder megtett, hogy hivatalát letéve egy orosz állami olajtársaság vezetésében folytatja karrierjét. Ez is mutatja, hogy az európai baloldal is egyfajta gazdasági érdekszövetséggé degradálódott, nincsen semmilyen eszmei kapaszkodójuk. Az európai politika bandaháborúhoz kezd hasonlítani; a Cohn-Bendit-félek fellépése nem nagyon emlékeztet arra a politikai kultúrára, amelyre mi 1989–90-ben még mérceként tekintettünk.

» *A pártpolitikai összetevőkön kívül a világgazdasági átrendeződés milyen hatással van az országra?*

K. L. Tisztában vagyok a szavaim túlzó jellegével, de egyfajta „csendes” gazdasági világháború kialakulásának vagyunk tanúi. Bonyolult ez a rendszer, és sokszor bizony a frontvonalak sem látszódnak. Az már közhely, hogy Ázsiával és Dél-Amerika egyes részeivel szemben az euroatlanti szféra teret veszít. Ebben a küzdelemben az euroatlanti csoporton belül az angolszász világ viszi a vezető szerepet. Aminek mi az elszenvedői vagyunk, az a hátszországban lezajlott rendteremtő tevékenység. Az Egyesült

Államok Európát kívánja gazdaságilag maga alá rendelni, bizonyos európai politikai és gazdasági hatalmak, érdekkörök pedig a maguk módján és érdekei szerint kívánnak az öreg kontinensen rendet tenni. A magyar – úgynevezett – unortodox gazdaságpolitika hatásai korántsem olyan súlyúak, amelyek önmagukban indokolták volna azt a heves reakciót, amelynek elszenvedő anyai voltunk. Valójában politikánk precedensjellegét tartják veszélyesnek, azt, hogy mások, adott esetben nagyobb, erősebb államok is követhetik majd egyszer a mi politikánkat. Egyszerűbben bemutatva a helyzetet, minden a pénzről szól.

» *Ők európai értékekről beszélnek.*

K. L. Ez csak blabla. Hol vannak az európai értékek védelmezői, amikor a Vajdaságban rendszeresen megverik a magyarokat, mert magyarul beszélnek? Csendben voltak a demokráciaféltő és emberjogi harcosok akkor is, amikor az EU-s tagállam Szlovákiában Malina Hedviget érte magyarságáért támadás, és szemet hunytak a szlovákiai nyelvtörvény bevezetése felett is. De Nyugat-Európából is hozhatok példát: Franciaországban törvényi erővel tiltották meg a mohamedán nők burkaviselését, azaz büntetés terhe mellett korlátozzák azok vallási és kulturális önazonosságának megélését és nyilvános kifejezését, akiket – egy tragikusan elhibázott társadalompolitika részeként – mint olcsó munkaerőt, ösztönöztek a betelepülésre. Ugyanezek az európai antiliberális törvényhozók viszont képesek „eszmebarikádokat” építeni, ha a homoszexuálisok hasonló jogait bárki kétségbe vonja, és nem lelkesedik egy melegparádé megrendezéséért. Erkölcsei és eszmei szempontból is totális káoszba hajlik Európa.

» *A Fidesz-KDNP kormány politikájának mi erre a válasza? Miként foglalná össze politikájuk lényegét?*

K. L. A rendszerváltozás lezárását hajljuk végre, amelyet bizonyos értelemben rendszerkorrekciónak is lehet minősíteni. Erre nem lett volna szükség, ha a bennünket megelőző baloldali kormányok elsősorban nemzeti érdekeinket tartják szem előtt. Huszonkét éve a tervutasításos gazdasági rendszerből annak ellenpontját, a piacgazdaságot kellett létrehozni. Csakhogy ennek 1990 után nálunk egy rossz modellje alakult ki. Duális gazdaság jött létre, amelyben majdnem teljes

mértékben szétválik a hazai tulajdonú kis- és középvállalkozói szektor a külföldi kézben lévő multinacionális cégektől. Növekedni azonban csak az utóbbiak tudtak, de ezt a növekedést nem követte a közterhekben való szerepvállalás. Miközben a szocialista-liberális kormányok végletesen eladósították és kiárusították az országot, működésben tartásának súlyosbodó terheit egyre kevesebben cipelték. Összességében az elmúlt húsz évben a társadalom teljesítőképességének határára ért, ez az út a társadalmi megsemmisülésbe vezetett volna. Az országot az uniós integráció szervesült részeként, de mégis önálló mozgástérrel rendelkező állammá kell alakítanunk leendő unokáink számára. Akkor lehetünk elégedettek, akkor lehet sikeres a történelmi vállalkozásunk, ha a fiatalokban fel sem vetődik az, hogy huzamosabb időre vagy örökre elhagyják az országot. Az lesz siker, ha a fiatalok három-négy gyermeket vállalva, az országban maradvá adják át tudásukat, tapasztalataikat a következő generációknak.

» *Ha már a fiataloknál tartunk, az új köznevelési és felsőoktatási törvény milyen hatással lesz az ezeken a területe-*

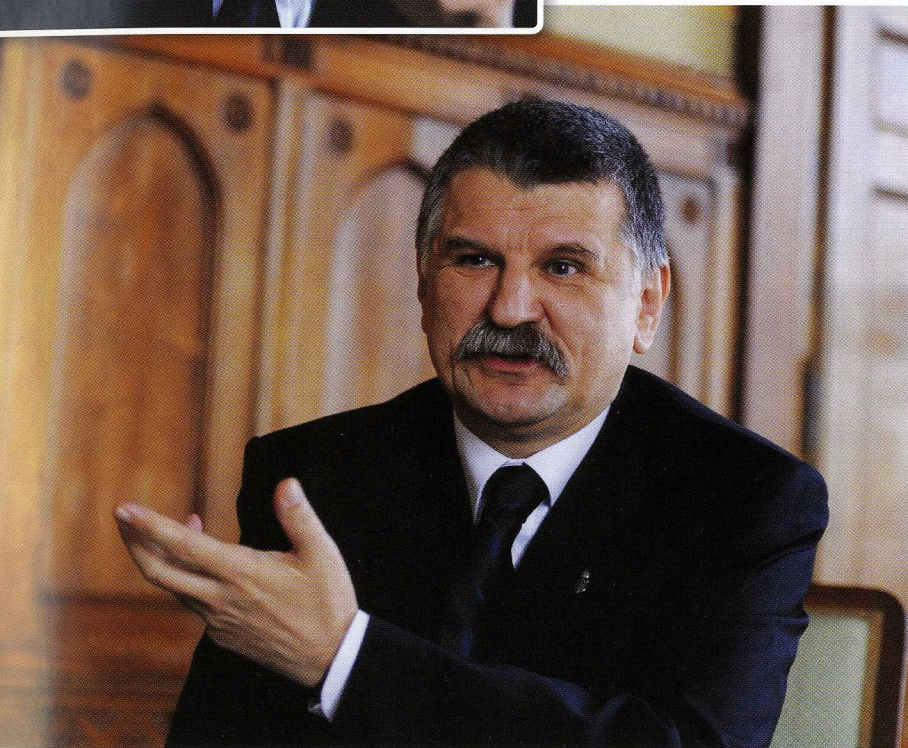
Végre hosszabb távon is kiszámíthatóvá kellene tenni az emberek számára a politika által meghatározott gazdasági és társadalmi létfeltételeket.

ken most tapasztalható, sokszor zűrzavaros állapotokra?

K. L. A köznevelés tragikus romlását nemcsak mint politikus, hanem mint háromgyermekes családapá is végigkövethettem az elmúlt húsz évben. Ha az eddigi, elhibázott oktatáspolitikai irány folytatódik, teljesen szétesik a rendszer. A köznevelés állapota kihatott a felsőoktatásra is. Tisztelet a kivételt képező karoknak és tanároknak, kaotikus, botrányos állapotok jellemzik a legjobb egyetemeket és főiskolákat. Ennek okai között persze ott van a felsőoktatás erőltetett mennyiségi növekedésének politikája és az elhibázott finanszírozási rendszer is. De nem hiszem, hogy mindent és

a területen is olyan társadalmi tapasztalatok halmozódtak fel az elmúlt húsz évben, amelyek következménye már fenyegetővé kezdett válni. Például büntetőügyek százai azért nem jutottak el az ítéletig, mert a bíróságok ki sem tűzték a tárgyalást, és közben elévültek az ügyek. Itt is tenni kellett valamit, mert ez a rendszer nem jól működött. A tekintélymegóvás miatt korábban inkább óvakodtunk az

addig távoznia kellene a parlament épületéből, a kommunizmusban létrehozott társbérletnek meg kell szűnnie. Újra kell alkotnunk a házszabályt, a képviselők jogállásáról szóló törvényt, majdnem minden olyan jogszabályt, amely a házzal és a képviselőkkel összefügg.

» *Ön szerint érdemes az Országgyűlésnek szinte minden jogszabályról döntenie?*

K. L. 1990 előtt a parlamenti munka súlytalan volt. A rendszerváltás után átestünk a ló másik oldalára, mindenben a 386 képviselő döntött, még olyan alrendszerek – például a mikroelektronikai félvezető termékek topográfiajának oltalma – részletszabályozásaiban is, amelyek értelméről szinte egy képviselő sem tudott. Ez sehol sincs így Európában. Ez és a kétharmados törvények rendszerbe iktatása a politikai oldalak egymással szembeni bizalmatlanságából fakadt. Szerintem a frakcióknak most meg kell fontolniuk, hogy a parlament részletekbe menő törvényalkotási tevékenységének terhére, nem lenne-e érdemesebb sokkal nagyobb teret adni a jogszabályalkotásban a mindenkorai kormányoknak. Ez rugalmasabb, hatékonyabb munkát eredményezne. Az elmúlt húsz évben túl sokba került az országnak, hogy a kormányon egymást váltó politikai küzdőfelek a legalapvetőbb értékekben sem értettek egyet. Végre hosszabb távon is kiszámíthatóvá kellene tenni az emberek számára a politika által meghatározott gazdasági és társadalmi létfeltételeket. Ehhez a kétharmados többség jó alapot teremtett. Minden ellenkező állítással szemben, mi nem polgárháborút folytatunk, hanem éppen a húsz éve zajló „hideg polgárháborút” fogjuk lezárni.

» *Hatalmas politikai vihart kavart a Kossuth téri József Attila- és Károlyi Mihály-szobrok áthelyezése. Mit lehet tudni a két műalkotás sorsáról?*

K. L. A húszéves balliberális forgatókönyvnek megfelelően politikai hecckampány alakult ki a témában, amelybe sajnos a kormány egyik szereplője is belebonyolódott. Ezt nem igazán értettem. Formálódó elképzeléseink szerint a József Attila-szobor nem fog messze kerülni attól a helyszíntől, ahol jelenleg látható. A másik alkotásnak is találunk – nem Károlyi személyiségéhez és „életművéhez”, hanem az alkotó, Varga Imre művészi teljesítményéhez – méltó elhelyezést. ■

állandóan kizárólag a mindenkorai politikai döntéshozók nyakába lehetne varrni. Talán valamennyi érintettnek magába kellene szállnia és elgondolkodnia, miben is felelős. Mi most megteremtjük a változások törvényi feltételeit.

» *Az igazságszolgáltatás működéséről eddig még csak nyilatkozni is tabutéma volt a politikusoknak. Önök most átalakították az egész rendszert. Mit vár a változtatásoktól?*

K. L. Erről valóban csak szemérmesen szoktunk beszélni, hogy ne romboljuk a közbizalmat, mert a jogállamba vetett hit maga a működőképesség legfontosabb előfeltétele. Olyan, mint a motorban az olaj: ha nincs, minden szétesik. De ezen

igazságszolgáltatásban felbukkanó korrupcióról, a felkészületlenségről, de akár a politikai befolyásolásról is beszélni.

» *Épp ez utóbbival támadja önöket most a baloldali ellenzék.*

K. L. Pedig a politikai befolyásolás valójában rájuk volt jellemző. A szocializmus idején ezen a területen is kialakították azt a hálózatot, amelyben a jó kapcsolatokon keresztül sok mindent el tudtak intézni. Azonban most ennek is vége van.

» *Újraszabályozzák a parlament működését?*

K. L. 2014-re át kell alakulnia a ház működésének, hiszen a következő ciklustól már kétszáz fős törvényhozás dolgozik majd. A végrehajtó hatalmi ágának, a kormányának